

ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: ΔΗΜΟΣΙΑ 'Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ';

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΜΕΪΜΑΡΗΣ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ – ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ Η ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ - ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΙ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ. ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Η ΓΝΩΣΗ, Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗ, ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ, ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΞΙΩΝ ΓΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ, ΚΑΙ Η ΕΝΕΡΓΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΣΤΑ ΚΟΙΝΑ.

Aυτοί οι στόχοι και άλλοι πρέπει να επιτευχθούν από την εκπαίδευση που θα λάβει είτε σε δημόσιο είτε σε ιδιωτικό ακαδημαϊκό ίδρυμα. Η μέχρι σήμερα εικόνα στην Ελλάδα, σύμφωνα με το Σύνταγμα, μας λέει ότι μόνο το κράτος έχει το δικαίωμα να φροντίσει για αυτό. Η αποκλειστικότητα αυτή για την ευθύνη παιδείας στις ανώτερες σχολές είναι η μοναδική ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατ' αρχήν, η ιδέα αυτή ακούγεται λογική, γιατί το κράτος οφείλει να φροντίσει για τον τόσο σημαντικό τομέα της κοινωνίας του. Για να πετύχει τον σκοπό του σημαίνει ότι πρέπει να έχει και την αποκλειστικότητα διεκπεραίωσής του; Η μονοπωλιακή στάση που έχει αναλάβει το Ελληνικό κράτος για τις τελευταίες δεκαετίες δεν έχει βοηθήσει στην ανοδική πορεία της εκπαίδευσης. Είναι ανθρώπινη τάση για οποιοδήποτε θεσμό, όταν δεν υπάρχει μέτρο να συγκρίνει τον εαυτό σου, αργά ή γρήγορα επαναπαύεσαι και θεωρείς τα κεκτημένα ικανοποιητικά. Κοιτώντας καθημερινά στον ίδιο καθρέπτη, την ίδια μορφή, χωρίς να έχεις απέναντί σου και κάποιο άλλο σημείο αναφοράς δεν κρίνεις απαραίτητο να επιφέρεις αλλαγές. Και σήμερα ζούμε σε εποχή ραγδαίων αλλαγών. Είτε θέλουμε είτε όχι, βρισκόμαστε σε καταστάσεις που χρειάζεται να

τις αντιμετωπίσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Η παιδεία είναι ένας από τους πιο κρίσιμους τομείς. Θυμάμαι, ο Πρόεδρος Τζίμι Κάρτερ στις ΗΠΑ, μετά από μια αξιολόγηση που διέταξε να γίνει στην εκπαιδευτική κοινότητα στο τέλος της δεκαετίας του '70 είπε, 'Η εκπαίδευση έχει τέτοια χάλια που αν μια άλλη χώρα επέβαλε αυτές τις συνθήκες μόρφωσης στις ΗΠΑ θα ήταν αιτία πολέμου με την χώρα αυτή.' Η εκπαίδευση είναι θέμα εθνικής δύναμης και ασφάλειας για οποιαδήποτε χώρα που θέλει να έχει δυναμική παρουσία στο διεθνές τοπίο και να είναι υπολογίσιμη και συνεργάσιμη. Μέσα από την συνδιαλλαγή και την ανταλλαγή σκέψεων, μεθόδων, και ιδεών μπορεί να αποκομίσει το καλύτερο δυνατό όφελος για τα νιάτα της. Η αποκλειστικότητα παροχής εκπαίδευσης από το κρατικό μηχανισμό και μόνο δεν επιτρέπει αυτό να γίνει εφικτό.

Είναι διαπιστωμένο σε άλλες χώρες της ΕΕ και τις ΗΠΑ ότι η συμμετοχή και άλλων παραγόντων, όπως τοπικές αυτοδιοικήσεις και ιδιωτικές πρωτοβουλίες με συγκεκριμένα κριτήρια και αυστηρές παραμέτρους στην παροχή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έχει συμβάλλει θετικά. Η ποιότητα εκπαίδευσης είναι υψηλή. Η συμβολή στα κοινά αξιοσημείωτη.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

N < Σ Τ Σ Ρ >

Ανάμεσα στα 20 καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου, τα 12 είναι ιδιωτικά, μη κερδοσκοπικά και βρίσκονται στις ΗΠΑ.

Είναι επίσης ενδιαφέρον ότι στην ετήσια έρευνα που μόλις έκανε το περιοδικό US News and World Report για τα καλύτερα πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών 1,600 σύμβουλοι επαγγελματικού προσανατολισμού σε λύκεια προτείνουν στους αποφοίτους η προσπάθεια τους να στοχεύσει στα 20 πρώτα πανεπιστήμια που είναι ιδιωτικά και το 21ο το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στην πόλη του Μπέρκλεϊ, που είναι δημόσιο. Για να έρθουμε πιο κοντά, το Αμερικανικό Κολλέγιο της Θεσσαλονίκης, μέρος του εκπαιδευτικού συγκροτήματος Ανατόλια, είναι ένα δείγμα υψηλής ποιοτικής εκπαίδευσης, με πιστοποίηση και αναγνώριση από τον ίδιο εξεταστικό ακαδημαϊκό οργανισμό που αξιολογεί και το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ που ήταν το υπ' αριθμό 1 στην παραπάνω έρευνα του περιοδικού US News and World Report για το 2008. Υπάρχει λοιπόν εξαιρετική εκπαίδευση διαθέσιμη και δεν είναι εύκολη.

Ναι υπάρχουν σε μερικές χώρες ιδιωτικά ακαδημαϊκά ιδρύματα που είναι χαμηλής ποιότητας και τα πτυχία 'ύποπτα'. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι αυτό καταδικάζει και δίνει δικαίωμα σε κάποιους να παραπληροφορούν για το μη κρατικό πανεπιστήμιο. Για αυτούς που θέλουν να χρησιμοποιήσουν την ανώτερη εκπαίδευση για προσωπικό κέρδος και να χαμηλώσουν τα στάνταρ της πανεπιστήμιος θα πρέπει να επέμβει και μάλιστα αποφασιστικά.

Το πρόβλημα δεν είναι η κρατική ή η ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το πρόβλημα έγκειται κατ' αρχήν στην μονοπωλιατική στάση της δημόσιας εκπαίδευσης και της έμμονης ιδέας ότι όπως έχουν τα πράγματα αυτό είναι το καλύτερο. Η συζήτηση της μεταρρύθμισης της Ελληνικής παιδείας είναι κάτι που το άκουγα να συζητείται από Έλληνες υπουργούς και ειδικούς που επισκέπτονταν την Βοστόνη και το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ για συμβουλευτική στο φλέγον θέμα, όταν φοιτούσα στην Ανώτατη Σχολή Εκπαίδευσης στα μέσα της δεκαετίας του '80. Η συζήτηση παρέμεινε συζήτηση και φθάσαμε στο 2008. Χρειάζεται θάρρος για αλλαγές στο χώρο τις παιδείας, μακριά από λαϊκισμούς και πολιτικά συμφέροντα. Δεν μπορεί να μένουν συμφεροντολογικές διαδικασίες άθικτες και να περιμένουμε διαφορετικά αποτελέσματα.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι η αντίσταση για αλλαγές βρίσκει σαν τον αποδιοπομπαίο τράγο την ιδιωτική εκπαίδευση. Ομως, η σωστή και με τις κατάλληλες παραμέτρους αναγνώρισή της θα αποτελέσει και μια περαιτέρω ώθηση για τις τόσο απαραίτητες μεταρρυθμίσεις στα δημόσια πανεπιστήμια μας. Η ερώτηση κλειδί που έχω στο σημείο αυτό είναι αν το κράτος έχει ότι χρειάζεται να ξεκινήσει την πορεία της αναγνώρισης των επιοπτών πανεπιστημάτων που ήδη είναι αναγνωρισμένα από έγκυρες και επίσημες διεθνείς οργανώσεις. Αν του είναι αδύνατο να το κάνει αυτό, το σφάλμα δεν βρίσκεται στα ιδιωτικά πανεπιστήμια αλλά στην μη σωστή διαχείριση του θέματος. Η ποιοτική ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι δυνατή τόσο όσο και η ποιοτική δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση σε άλλες χώρες. Άρα δεν είναι το θέμα δημόσιας έναντι ιδιωτικής εκπαίδευσης, αλλά το αν υπάρχουν οι κατάλληλες αξίες και το ηθικό υπόβαθρο για την αποδέσμευση της εκπαίδευσης από το παρόν καθεστώς της για τον σύγχρονο Έλληνα νέο και νέα. Αυτοί είναι το μέλλον του τόπου και θα πρέπει να είναι ελεύθεροι να επιλέξουν πώς θα το διαμορφώσουν βάσει των κλήσεων τους και με ό, τι τους έχει προικίσει ο Δημιουργός, στο πώς θα συμβάλουν στο κοινό καλό του τόπου ανάλογα με αυτό που είναι προικισμένοι. Στον 21ο αιώνα, αυτοί και όχι το κράτος είναι εκείνοι που αποφασίζουν την πορεία της ζωής τους. Το κράτος οφείλει να σεβαστεί την εκάστοτε απόφαση του νέου ή της νέας και να του εξασφαλίσει την σιγουριά ότι η εκλογή φοίτησης σε ιδιωτική ή δημόσια ανώτερη σχολή είναι ποιοτικά άψογη. Η εκπαίδευση θα είναι ποιοτικά άψογη μόνον όταν είναι το μέσο για να εκπληρώσει τον σκοπό της μόρφωσης σφαιρικά και της χρησιμότητας στην κοινωνία όπου ζει. Η εικόνα που αντιμετωπίζουμε σήμερα στην πατρίδα μας είναι μάρτυρας ακριβώς του αντίθετου, του ατομικού, της προχειρότητας, της κερδοσκοπίας, της διαφθοράς, και της αλαζονείας. Προσφέρεται γνώση χωρίς εμπλούτισμό αξιών. Άρα υπάρχει ένα τρομακτικά μεγάλο κενό αξιών που αξιόλογα ακαδημαϊκά ιδρύματα μπορούν να καλύψουν το κενό.

Σε τελευταία ανάλυση, η εκπαίδευση πρέπει να οδηγεί τον καθένα στο πώς θα ζήσει υπεύθυνα και εποικοδομητικά. Για τον εαυτό του, την οικογένειά του, την κοινωνία του, τον κόσμο ολόκληρο. Η Ελλάδα χρειάζεται επειγόντως τέτοιου είδους πολίτες που είναι δυσεύρετοι.

Το πρόβλημα έγκειται κατ' αρχήν στην μονοπωλιατική στάση της δημόσιας εκπαίδευσης και της έμμονης ιδέας ότι όπως έχουν τα πράγματα αυτό είναι το καλύτερο.

Βιβλία για πάντα.....

NESTLA

ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΠΩΣ ΝΑ ΕΠΙΛΕΞΕΤΕ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΣΑΧΙΔΟΥ

Oι σπουδές εκτός Ελλάδας δεν είναι κάτι καινούριο, αφού κάθε γενιά έχει κάνει τη δική της εξαγωγή φοιτητών. Είναι όμως πλέον πιο διαδεδομένες και πιο απλοποιημένες, από άποψη διαδικασιών. Η Μ. Βρετανία είναι ίσως ο δημοφιλέστερος προορισμός για σπουδές στο εξωτερικό. Κάθε χρόνο δέχεται 350.000 περίπου νέους φοιτητές από άλλες χώρες, μεταξύ των οποίων και χιλιάδες Έλληνες. Ο κυριότερος λόγος είναι η προϋπάρχουσα γνώση της γλώσσας, μια που όλοι διδασκόμαστε αγγλικά από μικρή ηλικία και συνήθως το επίπεδό μας είναι αρκετά υψηλό.

Η επιλογή πανεπιστημίου δεν είναι εύκολη. Δεν είναι καν εύκολη όταν πρόκειται να αποφασίσει κανείς για το εσωτερικό, πόσο μάλλον για το εξωτερικό. Η Μ. Βρετανία δε, διαθέτει εκατοντάδες πανεπιστημιακά ιδρύματα, και αυτό από τη μια παρέχει πληθώρα επιλογών, από την άλλη κάνει πιο πολύπλοκη τη διαδικασία.

Ανάλογα με το στάδιο που βρίσκεται κανείς, δηλαδή αν πρόκειται να επιλέξει για προπτυχιακό ή για μεταπτυχιακό επίπεδο, υπάρχουν κάποια κοινά κριτήρια και κάποια διαφορετικά. Άλλωστε η ίδια η απόφαση είναι διαφορετικής υφής και βαρύτητας.

ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Το κυριότερο κριτήριο είναι το ίδιο, όπως όταν συμπληρώνει κανείς το μηχανογραφικό δελτίο, δηλαδή γνώση του τι θέλει να κάνει, ποιον τομέα θέλει να ακολουθήσει, πώς φαντάζεται την επαγγελματική του αποκατάσταση. Τα κριτήρια για αυτή την απόφαση είναι ποικίλα, από πολύ προσωπικά και οικογενειακά, μέχρι γενικότερα κοινωνικά.

Από εκεί και πέρα, τα υπόλοιπα είναι κυρίως θέμα ενημέρωσης, και η εποχή μας φημίζεται για την εύκολη πρόσβαση σε πληροφορίες. Η αρχική - και σχεδόν ατελείωτη - δεξαμενή πληροφοριών είναι φυσικά το διαδίκτυο. Πλέον κάθε πανεπιστήμιο έχει ιστοσελίδες με πληροφοριακό υλικό, ενώ μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail) μπορεί κανείς να ζητήσει περισσότερες λεπτομέρειες ή διευκρινί-

σεις. Όπως παντού, έτσι και στη Μ. Βρετανία, υπάρχουν καλά και λιγότερο καλά, ή ακόμη και πολύ χαμηλής ποιότητας πανεπιστήμια. Κάθε χρόνο μεγάλες εφημερίδες, Times και The Guardian, εκδίδουν λίστες με μια αντιπροσωπευτική ιεράρχηση των πανεπιστημίων, με άξονα συγκεκριμένα κριτήρια. Ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός είναι πως εκτός από τα γενικά καλά ή μη πανεπιστήμια, πρέπει κανείς να ψάξει τα συγκεκριμένα τμήματα. Μπορεί ένα πανεπιστήμιο να έχει καλή φήμη - και να είναι όντως καλό - σε μια ειδικότητα και πολύ χαμηλό σε μια άλλη.

Μια συχνή παγίδα είναι ο φαινομενικός κατακερματισμός των ειδικοτήτων στα βρετανικά πανεπιστήμια. Διαβάζοντας κανείς τις προσφερόμενες ειδικότητες εκπλήσσεται με την ποικιλία και την εξειδίκευση. Γι' αυτό θέλει ιδιαίτερη προσοχή για να μην απομακρυνθείτε από τη σχολή και την ειδικότητα που επιθυμείτε.

ΑΛΛΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Άλλα σημεία που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής είναι η επιλογή μεταξύ κρατικού και ιδιωτικού πανεπιστημίου και η αναγνώριση του πτυχίου στην Ελλάδα, που δεν είναι πάντα δεδομένη.

Το Βρετανικό Συμβούλιο διοργανώνει δύο φορές το χρόνο την Έκθεση Βρετανικών Πανεπιστημίων στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα και σε άλλες μεγάλες πόλεις. Η μία πλευρά αυτής της έκθεσης επιβεβαίνει το ότι η εκπαίδευση εν μέρει λειτουργεί ως επιχείρηση και πρέπει να κεντρίσει τους υποψήφιους πελάτες (ιδίως εδώ και λίγα χρόνια που τα βρετανικά πανεπιστήμια πλέον δεν επιχορηγούνται από το κράτος). Από την άλλη πλευρά είναι όντως ένας καλός τρόπος να αντλήσει κανείς πληροφορίες, να μαζεύει υλικό, το οποίο μετά θα καθήσει να διυλισει. Εκτός από τις εκθέσεις αυτές, το Βρετανικό Συμβούλιο παρέχει πληροφορίες για τα πανεπιστήμια καθόλη τη διάρκεια του χρόνου.

Αν κάποιος έχει την οικονομική δυνατότητα, μπορεί να ταξιδέψει ιδιωτικά στο ίδιο το πανεπιστήμιο και να πάρει μέρος σε μια από τις λεγόμενες open days (ημέρες ανοιχτές στο κοινό), όπου μπορεί να γνωρίσει από κοντά καθηγητές, προσωπικό, χώρους και παροχές του πανεπιστημίου. Στις ιστοσελίδες υπάρχει πάντα πληροφό-